

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 22

LA SALVACIÓ I LA RELACIÓ SANTA

Introducció

¹ Dues persones no poden veure el pecat juntes, doncs mai el poden veure en el mateix lloc o en el mateix temps. El pecat és una percepció estrictament personal que es veu en l'altre, però que cadascú creu que està en ell mateix.

¹ La santedat de la teva relació us perdona a tu i al teu germà i cancel·la els efectes d'allò que ambdós heu cregut o heu vist. ² Només els que van sols i creuen que els seus germans són diferents a ells, poden tenir necessitat del pecat.

² Al considerar que l'altre té allò que a ell li fa falta intenten robar-se'l. S'ajunten amb el propòsit de completar-se a ells mateixos robant a l'altre. I quan ja no queda res per robar es separen.

³ En la relació santa cadascú ha mirat a dintre seu i no ha vist cap mancança. I a l'acceptar la seva compleció, desitja estendre-la unint-se a un altre amb tanta plenitud com ell. No veuen diferències entre els seus sers, ja que aquestes només es donen a nivell del cos.

⁴ La relació santa t'ensenya a no creure en les diferències i a tenir fe en la igualtat. I la percepció se transforma en visió. I així com us heu estès més enllà del cos, al unir-vos, la relació també s'ha d'estendre més enllà d'ella mateixa. I així reconeixeu al Fill de Déu.

1. El missatge de la relació santa

¹ Si ataques al teu Creador, però ets la Seva Voluntat, deus creure que tu no ets qui ets. És com si haguessis arribat fins aquí a la deriva amb l'únic pla de seguir vagant.

² No pot ser que el món que veus a través dels ulls del cos tingui sentit per a tu. El cervell interpreta per al cos de qui forma part. Tu no pots entendre el que te diu, però has escoltat els seus missatges i t'has esforçat per entendre'ls.

³ Mai no has rebut un missatge que hagis pogut entendre. Al negar allò que ets i estar segur que ets una altra cosa, aquesta "altra cosa" s'ha convertit en els teus ulls. I aquesta altra cosa, al no ser qui tu ets t'explica el que veu.

³ Tu has escoltat una cosa que no es pot comunicar. Però la teva vertadera visió faria, sense cap dubte, que tot aquest patiment fos innecessari. Déu no vol que sofreixis.

4 Què podria mantenir-te amagat de la Voluntat de Déu? En secret creus que tens una “altra voluntat” separada de Déu. No ho amaguis, solament és un error. No deixis que la por impedeixi la seva correcció.

4 Has inventat l’emoció dels secrets, dels pensaments privats i del cos. Aquesta emoció s’oposa a l’amor i sempre condueix a la percepció de diferències i a la pèrdua de la igualtat. Aquesta emoció te manté en la fosca i sense rumb.

5 Ja se t’ha concedit la visió i comprendràs el que te mostra perquè és la veritat. T’arriba directament i no necessites interpretació. Allò que necessita interpretació ha de ser alguna cosa aliena a tu. I un intèrpret que no sap res no t’ajuda a comprendre.

6 Pots entendre aquest curs perquè parla el teu idioma. Si no el comprens és perquè el teu nivell de comunicació és com el d’un nadó. Allò que escolta i encara no comprèn serà algun dia la seva llengua materna, a través de la qual es comunicarà amb els que el rodegen.

7 Una relació santa que neix d’una relació no santa és també com un nadó, però amb aquest nadó se te torna la visió i podràs entendre. Dos germans solament se poden unir a través de la visió de Crist que els veu com un.

8 Aquest nadó no necessitarà cap intèrpret per comunicar-se amb tu, doncs vas ser tu el que li vas ensenyar el que sap ja que tu ja ho sabies. Crist resideix en els que estan units, però Ell ha de renéixer com un nadó que depèn de la santedat de la teva relació.

9 La comunicació s’ha establert entre els que s’uneixen, ja que mai no es podrien haver unit a través dels cossos. I els ha unit una visió en la qual cadascú va veure en l’altre un perfecte refugi on el seu Ser podia renéixer protegit i en pau.

10 Aquí tens la primera percepció directa que pots construir a través d’una consciència més antiga que la percepció i que reneix en un instant. En ell, veus que el que pensaves ser, sols era una fantasia. I així, la veritat te va mostrar on es troba el teu Ser.

11 Crist acudeix a qui és semblant a Ell. A qui és el mateix. La fe que diposites en el teu germà és la fe que diposites en Ell. La teva relació és la morada de Crist que recorda l’Amor de Déu Pare i aquesta morada en la terra es converteix en el Cel.

2. La impecabilitat del teu germà

1 Allò oposat a les il·lusions no és la desil·lusió. Les il·lusions i les desil·lusions són fantasies, són el mateix. Ambdues aporten el mateix cúmul de sofriment.

2 L’oposat a les il·lusions és la veritat perquè ofereix goig. Abandonar un tipus de sofriment per anar a cercar-ne un altre no és una alliberació. Canviar una il·lusió per una altra no és cap canvi. Intentar buscar felicitat en el sofriment és una insensatesa.

3 L'únic que fan les il·lusions és generar culpabilitat, sofriment, malalties, dolor i mort.

3 Tot allò que aparenta ser felicitat i no durador és realment por. Tot allò que es troba en el temps pot canviar. Per a que un canvi sigui durador les il·lusions han de cedir davant la realitat i no davant d'altres somnis igualment irreal.

4 Tota veritat és el mateix i tot sofriment és el mateix, però ambdues són diferents entre sí sense excepcions. Una sola il·lusió que es defensi contra la veritat priva a aquesta de tot significat i fa que totes les il·lusions siguin reals. Tal és el poder de la creença.

5 L'ego assegura que és impossible que puguis veure a algú lliure de culpa. Però si el propòsit assignat per Déu a l'Esperit Sant és ajudar-te a fugir de la culpabilitat els mitjans per aconseguir-ho han de ser possibles i tu ja disposes d'ells.

6 Ara ja hauria d'haver una completa separació entre tu i l'ego. Ja disposes dels mitjans per aconseguir el propòsit de l'Esperit Sant. A mesura que els empris, augmentarà la teva fe en ells. Ara has d'elegir entre tu i la teva il·lusió de tu. Entre el sofriment i el goig.

7 No abandonis al teu germà ara, doncs els que sou el mateix no decidireu per separat ni de forma diferent. Aquest curs o bé es creurà completament o bé no es creurà en absolut. Fins que no elegeixis el Cel, estaràs a l'infern i el seu sofriment.

8 No te pots apropiari de cap part del Cel i teixir il·lusions a partir d'ella. No hi ha una sola il·lusió amb la qual puguis entrar al Cel. Tu no pots saber com te salvaràs, però quan ho aconseguiràs està en les teves mans.

9 Allò que vas fabricar té el poder d'esclavitzar-te? Aquesta creença va originar la separació. Solament si el Fill pogués abandonar la Ment del seu Pare i oposar-se a la Seva Voluntat seria possible que allò que aquest va fabricar, fos el teu amo.

10 Res que hagi fabricat té cap poder sobre tu. Solament si creus que el Fill de Déu pot ser enemic del Creador sembla possible que allò que has fabricat sigui també el teu enemic. Ni una sola il·lusió que hagi inventat ha substituït a la veritat. Alegra't d'això.

11 Són solament els teus pensaments els que t'han dut a la desesperació. És impossible veure al teu salvador com enemic i al mateix temps reconèixer-lo, però el pots reconèixer com el que és perquè aquesta és la Voluntat de Déu.

12 Més enllà del cos que has interposat entre el teu germà i tu i relluïnt en l'àurea llum que li arriba des del cercle radiant i infinit es troba la teva relació santa. Crist ha nascut en el seu centre, per il·luminar la Seva morada amb una visió que passa per alt el món.

13 Si vols estar aquí en pau juntament amb Crist necessites compartir la Seva visió. I per això has d'estar disposat a veure el teu germà lliure de pecat i no excloure a ningú. Contempla el teu germà, tant lliure de pecat com tu, i permet-li que te condueixi fins allà.

3. La raó i les distintes formes d'error

¹ Amb la introducció de la raó en el sistema de pensament de l'ego aquest comença a esvaïr-se. La raó fa que tot estigui clar i que ho puguis veure. La visió és literalment sentir. No pot ser percebuda amb els ulls, però pot ser compresa.

² L'ego no creu que tu puguis aprendre aquest curs i això li dóna esperances de sobreviure. La raó vol la correcció de l'error, però l'ego no veu res a corregir.

³ La raó en ella mateixa no és la salvació, però obre el camí de la pau al poder veure el pecat com un error. El pecat, vist amb els ulls del cos, és com una muralla de granit que sembla obstaculitzar la pau, però amb l'ajuda de la raó es pot traspasar.

⁴ L'ego només veu la forma de l'error, doncs ell no pot veure significats. Els ulls del cos només poden veure fragments distorsionats del tot sense el significat que aquest li aportaria. El pecat és un error expressat en una forma que l'ego adora.

⁵ Els ulls del cos veuen solament formes. Van ser fabricats per fixar-se en els errors i no veure més enllà. Per a aquesta forma distorsionada de visió l'exterior de totes les coses, la paret que s'intercala entre la veritat i tu, és completament real.

⁶ Fixa't com els ulls del cos es fixen en l'exterior sense poder veure més enllà. Res no perjudica tant la visió com la percepció de la forma.

⁷ Solament els errors canvien de forma, i per això poden enganar. Tu pots canviar la forma perquè la forma no és veritat, és fantasia. Si veus la forma deus anar errat, doncs veus el que no pot ser real com si ho fos.

⁸ No permetis que la forma dels seus errors t'allunyi del teu germà. Més enllà dels seus errors i del seu cos està la seva santedat i la teva salvació. La seva santedat és el teu perdó.

⁹ Una relació santa, per molt infantil que sigui, ha de valorar la santedat per damunt de tota la resta. Qualsevol valor profà produirà confusió, i ho farà en la consciència.

4. La bifurcació del camí

¹ A l'arribar a la bifurcació del camí s'ha de decidir quin camí agafar. Ningú que arribi aquí pot decidir erròniament, però és pot endarrerir i això serà desanimador.

² Solament les primeres passes del camí recte semblen difícils, doncs creus que pots tornar enrere i escollir un altre camí. Però cap decisió que compti amb l'estaló del Cel pot ser revocada. Si reconeixes que ja no pots tornar enrere, se te dirà tot.

³ Tu i el teu germà us trobeu davant el vel que penja entre vosaltres dos i la cara de Crist. Descorreu-lo junts! Doncs sols és un vel que s'interposa entre vosaltres. Per separat el veureu com una murada, però solament és com una fina cortina.

³ Descorreguda la cortina, l'amor de Crist il·luminarà les vostres cares i irradiarà la Seva llum al món. ⁴ Les portes del Cel, ja obertes per a vosaltres, seran obertes per als que sofreixen. La Seva llum il·luminarà els ulls cansats dels que encara es troben esgotats.

⁵ Qualsevol error que cometis, l'altre ja l'haurà corregit per tu. Cadascú serà per l'altre el seu segur defensor contra tota temptació de separació. I així camineu pel món amb mi, doncs tinc un missatge que encara no ha arribat a tots.

⁶ A tots els que comparteixen l'Amor de Déu se'ls concedeix la gràcia de poder donar el que han rebut i així aprenen que és seu per sempre. El vel que escorreu junts us obre el camí cap a la veritat i també l'obre als altres.

5. La debilitat i la indefensió

¹ Per superar les il·lusions no lluitis contra elles ni les rebutgis, accepta senzillament que elles s'oposen a la veritat. Però la veritat no s'oposa a res, ni necessita defensar-se. Les il·lusions són dèbils i necessiten defenses. Tu ets el fort en aquest conflicte aparent.

² L'ego necessita les defenses per justificar allò que va en contra de la veritat. La creença en el pecat també necessita defenses constants. ³ L'amor descansa en la certesa, sols la incertesa es defensa, però solament representa els dubtes que tens sobre tu mateix.

⁴ La por és molt dèbil. El teu "enemic" és com un ratolí aterroritzat que pretén enfrontar-se a l'univers. Però no és aquest ratolí que t'uneix al teu germà, sinó l'Amor de Déu. ⁵ El cos sembla sòlid, però dins teu hi ha una Força que cap il·lusió no pot resistir.

⁶ Quan necessites defensar-te és que t'has identificat a tu mateix amb una il·lusió i així creus ser dèbil perquè estàs tot sol. Tota il·lusió està basada en la creença que estàs separat. La resistència a passar per alt és el que s'interposa entre vosaltres.

6. La llum de la relació santa

¹ No pots desitjar la llibertat del cos i de la ment alhora. Un és un mitjà. L'altre és l'objectiu. Un d'ells ha de servir a l'altre. A mesura que l'objectiu s'aconsegueix el valor dels mitjans disminueix i arribarà a no tenir cap funció.

² Si elegeixes la llibertat del cos, la ment serà un mitjà, i així no podràs saber el que és valuós. Així la ment s'ha posat al servei d'il·lusions. Amb tot i això l'Esperit Sant espera pacientment, tan segur del resultat final com de l'Amor del seu Creador.

³ Has de sentir-te agraït de ser el mitjà de l'Esperit Sant per aconseguir el Seu fi. Per aconseguir-lo s'ha de percebre el cos lliure de pecat i així us santificareu l'un a l'altre. Així cercareu la innocència. I us serà impossible odiar al cos que serveix a qui voleu curar.

⁴ La relació santa és un dels mitjans amb els quals el Pare duu a terme el Seu pla.

4 Aquesta santa relació amb una llum més brillant que la del sol té el poder de curar tot dolor, sigui quina sigui la seva forma. Solament en la vostra voluntat unificada radica la curació. Aquí es troba la vostra curació i aquí és on acceptareu l'Expiació.

5 Davant una relació santa no hi ha pecat. Qualsevol confusió es reconeguda com un error i on aquest estava l'Expiació corregeix l'error i allà hi diposita una part del Cel. I cada lloc buit que omplis amb la Llum Eterna, resplendeix sobre tu.

6 No reconeixes la llum que dus en tu, però la recordaràs. Tu que ara que ets el Seu mitjà has d'estimar tot el que Ell estima. Cap il·lusió pot pertorbar la pau d'una relació que s'ha convertit en l'instrument de la pau.

7 Quan hagi perdonat completament al teu germà sense excloure cap error, podràs passar per alt tots els altres errors, podràs veure més enllà de tot tipus de sofriment i podràs reconèixer les il·lusions com errors i mantenir-te completament serè.

8 Veuràs el teu valor a través dels ulls del teu germà, i cadascú serà alliberat quan vegi al seu salvador en el lloc que abans pensava que hi havia un agressor. Per mitjà d'aquesta alliberació s'allibera el món. Aquesta és la teva única funció.

8 Allò que el Sanador fa amb els regals que dones al teu germà, a qui els brinda, on i quan és cosa Seva, doncs els concedirà a on siguin benvinguts.

9 Estendre el perdó és la funció de l'Esperit Sant. Deixa-ho en les seves mans. Ocupa't únicament d'entregar-li allò que se pot estendre. Cada petit regal que facis al teu germà aboca llum sobre el món.

10-11 Del teu aprenentatge depèn el benestar del món. Com pots ser vulnerable i dèbil si el teu Creador no ho és? Atès que encara creus en la separació, encara te sembla manco arriscat atacar a un germà o a tu mateix que atacar al Creador de l'univers.

12 No estàs separat ni del Fill ni del Pare. L'atac és impossible perquè el univers és un.

13 Només els que es creuen diferents poden atacar. Però tu no ets diferent.

13 A partir de les teves experiències te sembla natural que pots atacar perquè encara creus en les diferències. Per això necessites altres experiències, més a prop de la veritat, per ensenyar-te el que en realitat és natural i vertader.

14 Aquesta és la funció de la relació santa. El que un pensa, l'altre ho experimentarà amb ell. Doncs la teva ment i la del teu germà són una. La vostra relació és un reflex de la unió que existeix entre el Creador i el seu Fill. Entre les ments amoroses no hi ha separació.

15 La llum que us uneix brilla a través vostre i fa que sigueu un amb el Creador. El poder de l'amor resideix en ella, fent que la por i la separació siguin impossibles, i aquest amor nega l'ego.